

ת"פ 9351/08/18 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר ימצוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9351-08-18 מדינת ישראל נ' ימצוב
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסף כרמונה ורועי חמדני

המאשימה

נגד

אלכסנדר ימצוב

ע"י ב"כ עו"ד אבי פינסקי

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיע על זיכוי הנאשם.

רקע ועובדות האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 22.9.2017 סמוך לשעה 23:40, בכיכר יצחק רבין בתל אביב, תקף הנאשם את המתלונן ללא כל סיבה ידועה ובעת שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, בכך שעת המתלונן שכב בכיסא נח, הולם בו הנאשם מכות אגרופ ובעיטות בפלג גופו העליון ובפניו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן דימום מאפו ואודם בעינו הימנית.

2. בתגובתו לכתב האישום, טען הנאשם כי שהה באזור האירוע אך כפר במעשים המיוחסים לו. לפיכך, נשמעו ראיות.

3. במהלך פרשת התביעה העידו העדים הבאים: רוני פויגל (להלן: "רוני"), אשר הייתה עדת ראייה לאירוע; השוטר רס"ל רימון מטאנס (להלן: "השוטר רימון") אשר הגיע למקום האירוע, ערך דו"ח פעולה וגבה הודעה מהמתלונן בבית החולים; השוטר רס"מ יאיר משגבי (להלן: "השוטר יאיר") אשר ביצע פעולות חקירה בתיק. בנוסף, הוגשו דוחות פעולה, הודעות, תיעוד שיחה של רוני וחברתה עם מוקד המשטרה, צילומים המתעדים את החבלות וצילום

הנאשם לאחר שהובא לתחנת המשטרה. המתלונן נפטר בטרם נשמעו הראיות בתיק, ולפיכך עתר ב"כ המאשימה לאמץ את הודעותיו בהתאם לסעיף 10 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 (להלן: "**פקודת הראיות**"), כפי שיפורט בהמשך.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה ביקש כי בית המשפט יאמץ מספר הודעות של המתלונן, ויראה בהן אמרות קורבן עבירת אלימות בהתאם להוראת סעיף 10(1) לפקודת הראיות: החל מדברי המתלונן בפני השוטרי בזירה, דרך הודעתו שנגבתה בבית החולים איכילוב ועד להודעתו בתחנת המשטרה כעבור שלושה ימים. בנוסף, פירט ב"כ המאשימה עדויות נוספות אשר מחזקות את עדויות המתלונן, ובעיקר את עדותה של עדת הראיה רוני אשר העידה באופן מהימן וזיהתה את הנאשם בזירה. בהקשר זה, ביקש ב"כ המאשימה לתת משקל משמעותי להקלטת שיחה עם מוקד 100 בה נשמעה רוני מתארת את האירוע, מפרטת את תיאור התוקף ומובילה את השוטרי למקום תוך שהיא שומרת על קשר עין עם הנאשם. בהתחשב בראיות שהוצגו ובעובדה שהנאשם לא סיפק הסבר לזיהויו על ידי רוני, עתר ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם במיוחס לו.

5. ב"כ הנאשם טען כי אין מניעה לקבל את הדברים שנמסרו מפי המתלונן לשוטרי רימון אשר הגיע למקום האירוע, אך יש לדחות את הודעות המתלונן בבית החולים ובתחנת המשטרה אשר אינן עומדות בתנאי הוראת פקודת הראיות. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי קיימים קשיים בזיהוי הנאשם על ידי רוני: ניתוק קשר עין עם הנאשם למספר שניות; תיאור לבוש גנרי; סערת רגשות בה היתה נתונה; חוסר זיכרון של פרטים באירוע. עוד הפנה למחדלי חקירה הכוללים חוסר ניסיון לאתר עדי ראיה נוספים וגביית עדות מעדי, חברתה של עדת הראיה רוני אשר הייתה עמה בזמן האירוע. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לקבלת גרסתו העקבית של הנאשם ולזכות אותו מהמיוחס לו.

דין והכרעה

6. תחילה, אבחן מהן הראיות העומדות בבסיס הדיון תוך התייחסות לבקשת המאשימה לאמץ את אמרות החוץ של המתלונן. המחלוקת בין הצדדים מתייחסת להודעות שמסר המתלונן בבית החולים ובהמשך בתחנת המשטרה, זאת בשל אי עמידה בדרישת המיידיות וההזדמנות הראשונה למסירת דבריו.

סעיף 10(1) לפקודת הראיות קובע כך:

"עדות על אמרה שאמר אדם שנעשה בו, לפי הטענה, מעשה אלימות, והאמרה נוגעת לאותו מעשה או לנסיבות-לואי שלו, תהא קבילה אף אם האדם שאמר אותה אינו נוכח כעד ואף אין להביאו למשפט משום שהוא נפטר או תשוש או חולה או נעדר מן הארץ, ובלבד שנתקיימה באותה אמרה אחת מאלה:

(1) היא נאמרה בשעת מעשה האלימות, או בסמוך לאחריו, או לאחר שהיתה לו ההזדמנות הראשונה להתאונן עליו"

מדובר בחלופות אשר כל אחת מהן עשויה לעמוד בפני עצמה (ע"פ 5853/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13, 14.1.2013).

הודעתו הראשונה של המתלון (ת/15) נגבתה על ידי השוטר רימון בבית החולים כ-50 דקות לאחר התרחשות האירוע, כאשר מדובר באותו שוטר שהחל לתשאל את המתלון בשטח אך חדל בשל רצון המתלון להתפנות לקבלת טיפול רפואי. בנסיבות אלה, מדובר בסד זמנים העונה על דרישת ה"סמיכות" אשר נבחנת בהתאם לנסיבות העניין (ראו קבלת אמרות קורבן אלימות מיד לאחר המקרה בזירה, אך בנוסף את קבלתן של אמרות נוספות שהושמעו לאחר מכן בבית החולים אליו פונה - ע"פ 3263/13 דוד בן שטרית נ' מדינת ישראל, פסקה 63 (19.3.2017)).

הודעתו השניה של המתלון (ת/17) נמסרה בתחנת המשטרה בתאריך 25.9.17 בשעה 10:06, כיומיים וחצי לאחר האירוע, על אף ניסיונות שוטרים לקבל הודעה זו במועד מוקדם יותר (ת/4), כאשר בפרק זמן זה שהה המתלון בביתו לאחר שעזב את בית החולים בטרם קיבל טיפול (ת/6). נסיבות אלה אינן עונות על תנאי סעיף 10(1) לפקודת הראיות, ולמעשה אף ב"כ המאשימה הסכים כי הודעה זו אינה נכללת בגדרי הסעיף (עמ' 38 לפרוט', ש- 11). טיעון ב"כ המאשימה הוא כי יש לראות בהודעה השניה מעין השלמה להודעה הראשונה בשל חוסר "צלילות דעתו" של המתלון, אך טיעון זה אינו נסמך על יסודות משפטיים או ראיתיים. לפיכך, לא מצאתי בסיס לקבלת ההודעה שניה כחריג לקבלת אמרת חוץ של עד.

7. הסוגיה העומדת במחלוקת ודורשת בירור היא זיהוי הנאשם כמבצע העבירה, ולא עצם קיומו של אירוע אלים. דו"ח הפעולה של השוטר רימון (ת/2) מעורר קשיים ותהיות לגבי משקלו במסגרת בחינת זהות הנאשם כאדם שתקף את המתלון. פרטים שונים שהופיעו בדו"ח הפעולה ככאלה שנמסרו על ידי רוני לגבי זיהוי התוקף, אינם זהים לפרטים אותם מסרה לו כפי שנשמע בהקלטות (ת/1): בעוד רוני מסרה כי התוקף לובש "**חולצה כחולה עם מכנסיים אפורים-חומים כאלה, עם נעליים לבנות, שיער קצוץ, תיק שחור**" (ת/1, שיחה מס' 1 דקה 02:28), השוטר רימון כתב בדו"ח כי רוני מסרה לו שהתוקף "**לבש מכנס קצר בז' עם חולצה תכלת, תיק שחור, רזה ובהיר עור**" (ת/2). כך, מכנסיים "**אפורים-חומים**" הפכו בדו"ח הפעולה ל"**מכנס קצר בז'**" (ההדגשה אינה במקור, א.ק.), פריט אותו אכן לבש הנאשם (ת/8). בנוסף, לא צוין דבר קיומו של תיק שחור בעת מעצר הנאשם ואף לא הופיע בצילום הנאשם בתחנה או בראיה אחרת כלשהי. באופן דומה, רוני מסרה לשוטר רימון, בעת שניגש למסעדת ברגר קינג ושאל אותה בשיחת טלפון האם הוא נמצא ליד התוקף, ש"**הוא יושב עם הגב אלינו... חולצה כחולה משקפיים**" (ת/1, שיחה 2, דקה 03:35). לעומת זאת, השוטר רימון ציין שרוני אמרה לו בשלב זה, טרם מעצר הנאשם במסעדה, כי "**הוא לבוש חולצה כחולה מכנס קצר בצבע ביג**" (השגיאה במקור, א.ק.) (ת/2). כך, השוטר לא ציין כי החשוד היה בגבו אל רוני בעת שזיהתה אותו לשם מעצרו, ולא ציין דבר לגבי משקפיים אשר כלל לא הופיעו בראיה כלשהי לרבות צילום הנאשם (ת/8). לעומת זאת, טרח השוטר רימון להוסיף שוב את תיאור ה"מכנס הקצר" אשר לא נמסר לו על ידי רוני.

עיון בהמשך דו"ח הפעולה מעלה כי לא ניתן ללמוד ממנו על זיהוי הנאשם בזירה על ידי המתלון, כאשר השוטר רימון לא ציין זאת במפורש. למעשה, הזיהוי אשר פורט בדו"ח הפעולה מתייחס לשיחת הטלפון עם רוני. זאת ועוד: עולה תמיהה מהעובדה שהמתלון נמצא על ידי השוטר רימון בסמוך לנאשם (על ספסל מחוץ למסעדת ברגר קינג - ת/2, כאשר אף הנאשם היה מחוץ לאותה מסעדה - עמ' 14 ש- 13 לפרוט'), זאת על אף תקיפתו האלימה על ידו, כביכול, בכיכר רבין שמעבר לכביש. לא ברור מדוע קורבן לתקיפה אלימה יבחר לעשות את דרכו, דקות ספורות לאחר מכן, אל

המקום אליו נמלט התוקף וישב בסמוך אליו.

8. בחינת עדותה של רוני בבית המשפט לגבי עצם התרחשות האירוע האלים, אינה מעוררת כל ספק ומוצאת חיזוק בראיות הבאות: הקלטת שיחתה הנרגשת עם מוקד המשטרה (ת/1); דברי המתלונן בפני השוטרי רימון בזירה (ת/2); חבלות שנצפו על המתלונן על ידי השוטרי רימון (ת/2); צילומי המתלונן (נספח לת/9).

עדות רוני מהווה את מסד זיהוי הנאשם כמבצע התקיפה, אך ביחס לסוגיה זו מתעוררים ספקות משמעותיים לגבי מהימנות הזיהוי, כמפורט להלן:

- ניתן ללמוד על ניתוק קשר העין של רוני עם התוקף, ממספר נתונים שעלו בעדותה ובתיעוד שיחתה עם מוקד המשטרה: החל מתיאור מיקום התקיפה (כוכר רבין); דרך עזיבת התוקף את המקום אל מעבר לכביש הרחב ברחוב אבן גבירול אל מסעדת לנדוור; כניסת התוקף אל תוך מסעדת לנדוור (ת/1), שיחה 1 דקה 03:05); עזיבתו אל מסעדת ברגר קינג; כניסתו פנימה וביצוע הזמנה (עמ' 14 ש- 12-13 לפרוט'); יציאה מהמסעדה ושיבה במקום (עמ' 14 ש- 13 לפרוט'); מעבר רוני מכוכר רבין אל עבר מסעדת לנדוור וחזרתה שוב אל כוכר רבין בטרם הגיעו שוטרים למקום (עמ' 18 ש- 16 לפרוט'). למעשה, רוני אישרה בעדותה בבית המשפט כי יתכן שקשר העין עם התוקף ניתק במהלך האירוע (עמ' 20 ש- 4 לפרוט').
- אופן ביצוע זיהוי הנאשם, בעייתי ביותר ומותיר, כשלעצמו, ספק: רוני נמצאה בצידו המערבי של רחוב אבן גבירול בעת שהשוטרי רימון ביצע עימה טלפונית את זיהוי הנאשם בצידו המזרחי של הרחוב, בשעת לילה מאוחרת (23:40).
- הפרטים שהביאו לידי הזיהוי, בעייתיים ביותר: רוני ציינה כי בעת המעצר "הזיהוי שלי היה לפי התיק ולפי החולצה, תיק שחור לא גדול, תיק גב וחולצה תכלת שאותה אני זוכרת וזיהיתי אותו ככה שהוא הלך מהמבוגר" (עמ' 20 ש- 4-5 לפרוט'). קשה לתת משקל משמעותי לזיהוי מסוג זה, אף כי במקרה זה אף רב יותר באופן שונה מעדות רוני, השוטרי רימון טען כי זיהוי הנאשם על ידי רוני עובר למעצר בוצע בהסתמך על חולצה כחולה ומכנס קצר בצבע בז' (ת/2). סוגית התיק השחור כלל לא עלתה על ידי השוטרי רימון, אשר הוסיף פרט זיהוי של מכנס קצר בצבע בז', אותו לבש הנאשם. האזנה לשיחה בין רוני לבין השוטרי רימון מעלה קשיים נוספים. בעת הפניית השוטרי אל התוקף, אמרה לו רוני: "הוא יושב עם הגב אלינו... חולצה כחולה, משקפיים" (ת/1, שיחה 2 דקה 03:35). למעשה, מדברים אלה עולה כי רוני זיהתה את הנאשם כתוקף בשיחה עם השוטרי רימון, בעת שהנאשם ישב עם גבו אליה כשהיא עומדת במרחק רב ממנו, מעבר לכביש רחב, והפרטים אותם ציינה באוזני השוטרי הם חולצה כחולה ומשקפיים.
- בנוסף לקושי העולה מזיהוי הנאשם ממרחק כשהוא בגבו אל רוני, מתעורר ספק משמעותי מזיהוי המתבסס על חולצה כחולה ומשקפיים, בעת שהחשוד נמצא במרחק ממנה ובמקום נמצאים אנשים נוספים (עמ' 19 ש- 7, עמ' 23 ש- 11-13 לפרוט', ת/1 שיחה 2 דקה 01:50), אשר יתכן וחלקם לבש אף הוא חולצה כחולה (עמ' 23 ש- 11-16 לפרוט').
- קשיים אלה מוצאים משנה תוקף כאשר לא נערך מסדר זיהוי לרוני לאחר המעצר, על אף שבעת הזיהוי בשטח זיהתה רק חולצה ומשקפיים (ת/1), או חולצה ותיק (עדות בבית המשפט), ואף זאת כשהחשוד נמצא עם גבו לעברה.
- קושי נוסף עולה מכך שהנאשם אכן לבש חולצה בעלת גוון כחול, אך משקפיים לא אוזכרו על ידי

השוטר רימון ולא נצפו בצילום הנאשם לאחר מעצרו (ת/8), כפי שלא אוזכר תיק שחור.

- ספקות אלה לגבי זיהוי הנאשם, הדובר רוסית כשפת אם, אך מתעצמים נוכח תיאור רוני כי התוקף "**צועק בערבית**" (ת/1, שיחה 1 דקה 00:54) בעת התקיפה (בעדותה בבית המשפט, ציינה שלא היתה בטוחה אם מדובר בערבית, ברוסית או בעברית - עמ' 16 ש- 22-25 לפרוט' - אולם בהקלטת השיחה עם מוקד המשטרה, הדברים נשמעו בבירור ברקע של שיחת חברתה עדי עם מוקד המשטרה). יש לציין כי בעדותה בבית המשפט העידה רוני ש"**שמענו את הצעקות בבירור, ראיתי מה קורה בבירור**" (עמ' 15 ש- 18 לפרוט'), נתון המחזק את הקושי בדבריה כי התוקף צעק בערבית וכן את הקושי הנובע מכך שלא נערך מסדר זיהוי.
- כרסום נוסף במהימנות הזיהוי עולה לאור הימנעות המשטרה מזימון למתן עדות או למסדר זיהוי של חברתה של רוני, עדי, אשר היתה אף היא עדת ראיה למקרה. לא הוצג כל נימוק לכשל חקירתי זה.

9. הנאשם בעצמו טען כי מדובר בטעות בזיהוי וכפר במיוחס לו, החל מחקירתו במשטרה ועד לעדותו בבית המשפט. לפיכך, בהתאם למפורט לעיל, זיהוי הנאשם על ידי רוני בשיחת הטלפון עם השוטר רימון, היא הראיה היחידה הקושרת את הנאשם למעשה. אני מטיל ספק במהימנות עדותה, אולם קיים ספק רב, משמעותי ומבוסס, ביחס למהימנות הזיהוי (ראו: ע"פ 8902/11 **ניר חזיה נ' מדינת ישראל** (15.11.2012); ע"פ 2957/10 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (30.5.2012)).

הצטברות הקשיים והתהיות שהתעוררו לגבי זיהוי הנאשם, מותירים למעלה מספק סביר לגבי זהותו כמבצע העבירה.

סוף דבר

5129371אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק, מכל המיוחס לו בכתב אישום זה.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"א, 21 יוני 2021, במעמד הצדדים